

РЕШЕНИЕ

№ 613

гр. София, 30.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9831** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. Т. Т. от [населено място] срещу решение от 13.02.2012г на СРС по нахд № 7815/2011г. Претендира се незаконосъобразност на решението поради неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че в конкретната хипотеза били налице обективни причини за забавяне на издаването на съответния фискален бон, с които съдът не се съобразил. Случаят с неиздаването на касовата бележка бил единичен и поради ниската степен на обществена опасност, следвало да се приложи института на маловажния случай. Прави се искане да се отмени решението на СРС и вместо него да се постанови друго такова, с което да се отмени обжалваното наказателно постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. А..

Ответникът по касационната жалба, НАП – ТД на НАП С. се представлява от юрк. Н., която оспорва жалбата.

Софийска Градска прокуратура чрез прокурор Ютеров взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който

подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 13.02.2012г на СРС касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба не се релевират възражения за допуснати съществени процесуални нарушения от РС.

По отношение на служебно извършената проверка за съответствие на решението с разпоредбите на материалния закон, касационната инстанция приема следното:

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка по делото доказателства, въз основа на които е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция.

Производството пред РС е образувано по жалба на [фирма], чрез неговия управител Р. Т., срещу Наказателно постановление (НП) № 10498-0027481 от 30.03.2011г., издадено от Директора на Териториална дирекция на НАП -гр.С. (ТД на НАП - [населено място]), с което на осн. чл.185, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на дружеството [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл.25, ал.1 вр. чл.3, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (накр. Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ или НРОПТОФУ) и на чл.118, ал.1 от ЗДДС.

Въз основа на събраните по делото доказателства, РС законосъобразно е установил, че на 10.02.2011г., в 13:10 часа, във връзка с изпълнение на служебните си задължения, органи по приходите на ТД на НАП - [населено място], а именно: Р. К. Д. (на длъжност „главен инспектор по приходите" в ТД на НАП -гр.С.) и свид. Л. Г. С. (на длъжност „инспектор по приходите" в същата ТД) посещават търговски обект - хранителен магазин, находящ се в [населено място], община „О.", [улица], който е стопанисван и експлоатиран от дружеството [фирма]. Преди започването на проверката инспектор Д. прави контролна покупка на 1 (един) бр. вафла „Морена" на стойност 0.70 лв., като заплаща стойността на покупката на управителя на обекта Р. Т., но фискална касова бележка не е издадена от въведеното в експлоатация ФУ, нито от заверен от приходната администрация кочан с касови бележки. За констатациите от проверката е съставен Протокол за извършена проверка (ПИП) № 0092519/10.02.2011г. (вж. л.8-10), като с протокола е поканен управителят Т. да се яви на 16.02.2010г. и да представи декларации обр. 1 и обр. 6 за наетите лица, трудови договори за тях и уведомления по чл.62 от КТ. След съставянето, ПИП е връчен на Р. Т. - управител на обекта и на [фирма]. На 16.02.2011г., свидетелката Л. С., в присъствието на свидетели на установяване на нарушението (Р. Д.) и по съставянето

на АуАН (В. Б.), както и на управителя на дружеството Р. Т., съставя против дружеството [фирма] Акт за установяване на административно нарушение (АуАН) № 10498-002748, в който отразява обстоятелствата по извършената проверка в горепосочения търговски обект, стопанисван от дружеството-жалбоподател, както и извършването на въпросната заплатена контролна покупка на стойност 0.70 лв., за която от името на търговеца не е издадена фискална касова бележка от наличния в обекта и въведен в експлоатация ЕКАФП „С. Ф.“ с № ВТ 039453 и ФП № 07039453, нито касова бележка от заверен кочан, като в АуАН е отразено, че Р. Т. е нарушил разпоредбите на чл.25, ал.1 вр. чл.3, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ и чл.118, ал.1 от ЗДДС. Актът е връчен същия ден на управителя Т., който го подписва и отразява, че „ще обжалва в законовия срок“ (вж. л.7). В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу съставения АуАН. Въз основа на горепосочения акт, на 30.03.2011г. Директорът на ТД на НАП - [населено място], оправомощен по надлежния ред с т.1.1, б. „г“ от Заповед на изпълнителния директор на НАП (вж. л.11-14), издава процесното НП № 10498-0027481/30.03.2011г., в което са отразени обстоятелствата по проверката в търговския обект, фактическите обстоятелства по твърдяното нарушение и неговата правна квалификация - чл.25, ал.1 вр. чл.3, ал.1 от НРОПТОФУ и чл.118, ал.1 от ЗДДС, като с този административно-наказателен акт на осн. чл.185, ал.1 от ЗДДС на дружеството-жалбоподател [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за посоченото административно нарушение.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, РС прави изводи от правна страна, които също се споделят от касационната инстанция: РС е извършил проверка за компетентност на актосъставителя и наказващия орган, за реквизитите на издадените актове, за сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като пълно и точно е проследил процедурата по издаване на оспорвания акт. Направените изводи от РС се споделят изцяло от касационната инстанция. РС е обсъдил и изложените от жалбоподателя възражения, представляващи според същия обективни причини за неиздаване на касова бележка, като е направил изводи за неоснователност на възражението, които се споделят от касационната инстанция.

По отношение на възражението за „маловажност на случая“, РС е изложил подробни мотиви в насока, че ниската стойност на покупката по никакъв начин не води до извода, че не трябва да се издаде фискален бон или че обуславя „маловажност“, които също се споделят от касационната инстанция.

След задълбочен анализ на събраните по делото доказателства и обстоен преглед на приложимите правни норми, РС е стигнал до законосъобразен извод в насока, че дружеството-жалбоподател [фирма], от обективна страна, е осъществило състава на нарушение по чл.25, ал.1 вр. чл.3, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на МФ и на чл.118, ал.1 от ЗДДС, доколкото тези разпоредби задължават търговеца да издаде касова бележка от Фу в стопанисвания търговски обект, но това не е сторено. Санционната разпоредба на чл.185, ал.1 от ЗДДС предвижда налагане на административно наказание - „глоба“ (за физическите лица, които не са търговци) и „имуществена санкция“ (за юридическите лица и едноличните търговци) за лице, което не издаде касова бележка, като размерът на предвиденото наказание „имуществена санкция“ е от 500 до 2 000 лева. С атакуваното НП на дружеството-жалбоподател е наложена финансова санкция в минималния законов

размер от 500 (петстотин) лева и РС законосъобразно е приел, че не разполага с възможност да намали така наложеното наказание (арг. от чл.27, ал.5 от ЗАНН).

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия касационен състав приема решението на РС за валидно, допустимо и законосъобразно постановено при правилно приложение на материалния закон, поради което и същото следва да бъде оставено в сила и на основание чл. 221 ал.2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.02.2012г на СРС по нахд № 7815/2011г.
Решението е окончателно.

Председател:

.....

/М.С./

Членове:

.....

/Вл.Н./

.....

/М. К./